

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelæ Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

§. 3. Qualitas Hiberniae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

§. 2. Quantitas Hibernia.

NON consentiunt inter se Giraldus, & Camdenus, de eius extensione, & uterque forsitan aberrat à vero.

Latitudo Geographica sumitur ab extremâ insulâ Malin in Septentrione ad Prom. *Missen*, continetque 260. Millia Pas. seu Leucas Hibernicas 195. circiter.

Longitudo Geographica duci debet à Promontorio *Karne* in Vexfordiâ ad portum seu Prom. *Feriteri* in Desmoniâ, quæ distanciam ad maiorem circulum reuocata dat 190. millia Passuum, hoc est, præter propter Hibernicas Leucas 142.

Addidi hanc vocem, *Geographica*, quia contrario modo sumi potest longitudo & latitudo, videlicet pro parte extensiore, & contractiore.

De Circuito nihil statui potest, ob crebra aestuaria quibus hæc insula suffuditur.

§. 3. Qualitas Hibernia.

TOTA Regio humidior, vbiique fontibus scatens, ideoque minus frigida ob vapores. Hæc autem humiditas efficit, ut indigenæ expediti sint ob neruorum mollitiem.

Regio est lini imprimis ferax, itemque lanæ, quæ bis in anno pecori demitur. Dat etiam equos nobiles tolutarios, quos Angli vocant *Hobies*, sed extra Hiberniam, & Angliam vix durant, quoniam vngulæ mollioris sunt. Sufficit & canes Anglici maiores & fortiores, vulgo *Greyhounds*, item & Accipitres in Angliâ laudatissimos. Cætera ex miraculis naturæ colliges, ad calcem huius libri.

§. 4. Lingua Hibernorum.

PROPRIVM idioma habent Hiberni, vnum ex septem minus præcipuis Europæ, quo etiam vntuntur Scotti Montani, & Sylvestres. Vtrum autem Scotti hoc inculerint, an indidem hauserint, nemo asserere potest.

Ex quo Angli in Hiberniam colonias immisere plerique loquuntur Anglicè, & nobiles ferè omnes bilingues sunt.